

os med Nødvendigheden af nye Skattelove, og naar vi tidligere har beskæftiget os med Kassebeholdningens Formindskelse og Gældens Forøgelse, saa findes tre Steder, hvor man kan vælge at anbringe denne Kornordnings Underskud. Hvis den højtærede Minister, da han fremsatte Lovforslaget, havde sagt, at denne Ordning vilde koste saa og saa meget, og hvis han ikke havde fremhævet i en direkte og udæskende Kritik overfor sin Forgænger, at nu skulde han gøre det Kunststykke at tilvejebringe en Kornordning uden Udgifter for Statskassen, vilde der ikke have været Anledning til at tage denne Diskussion op, men efter at Forholdene nu gennem Ernæringsraadets Redegørelse klart viser, hvorledes Sagen ligger, har jeg fundet det rigtigt at meddele Tallene her i Rigsdagen.

Den højtærede Landbrugsminister mener, at de to Sukkerordninger hører sammen, fordi de begge var vedtaget, forinden han traadte til. Jeg gør opmærksom paa, at alle Partier, ogsaa den nuværende Landbrugsministers Partier, deltog i Vedtagelsen af disse Sukkerlove, og dernæst, at den højtærede Landbrugsminister i det Øjeblik, han overtog denne Lov, hvori der ikke fandtes et Ord om Sukkerprisen, ogsaa overtog Ansvaret for dens Udførelse. Og dér beder jeg den højtærede Landbrugsminister bemærke, at jeg ikke har angrebet ham, fordi der blev 29 Mill. Kr.s Underskud paa den. Den højtærede Landbrugsminister har vidst, at det vilde komme, efterhaanden som han arbejdede med den, og Forholdene paa Sukkermarkedet medførte det, og han ingen Foranstaltninger foretog derimod. Jeg har ikke bebrejdet ham dette, men jeg bebrejder ham, at han, naar han har 29 Mill. Kr.s Underskud, formindsker dette ved at tage et Overskud fra mit Kornordningsaar og føre det over paa sit Aar med 8 Mill. Kr. Det er det, jeg bebrejder ham. Den højtærede Minister siger, at det kun kunde være ordnet ved at forhøje Prisen paa Sukkeret. Nu vel, hvis den højtærede Minister ikke vilde have noget Underskud, saa havde han jo et Flertal i Rigsdagen til at vedtage en anden Pris, men da han ikke har brugt dette, har han altsaa fundet det rigtigt at opretholde Prisen og møde med Underskuddet. Men saa maa han ogsaa tage Underskuddet paa sin Kasse og sit Regnskab. Dernæst vil jeg gøre opmærksom paa, at den højtærede Minister ogsaa har administreret Loven paa anden Maade. Under hans Styrelse og Ansvar er nemlig

det Sukker solgt, som kunde sælges, men dette Sukker kunde have været solgt til en langt højere Pris, end den højtærede Minister opnaaede for det, hvis der var blevet solgt i Tide. Den højtærede Minister, som selv proklamerede, at nu vilde Nedgangen i Priserne komme, holdt samtidig sit Sukker tilbage; hvorledes den Mand, som forudser, at Sukkerpriserne vil falde, kan forsvare at undlade at sælge, medens Sukkeret staar højt, forstaar jeg ikke. Men naar han har gjort det, maa han ogsaa tage Ansvaret for sit Underskud og tage dette Underskud paa sin Kasse og sit Regnskab.

Den højtærede Landbrugsminister siger derefter, at der ogsaa tidligere har været Fejlregninger med Hensyn til Konjunkturforandringer, og at den ene og den anden Ordning paa forskellige Tidspunkter har været dyrere end tidligere beregnet. Ja, jeg skulde ikke have kritiseret, at den højtærede Landbrugsminister har maattet aflægge dette Regnskab for Rigsdagen, hvis han ikke, da han fremsatte Lovforslaget, var fremkommet med udæskende Udtalelser om, at nu skulde han præstere en Kornordning, som i Modsætning til den foregaaende ikke skulde koste Staten noget. Det er alt dette, som er Anledningen til, at man her har fremdraget, hvorledes den højtærede Minister svarer til sine Ord. Jeg har aldrig pralet af, at de Beregninger, jeg har anstillet, var af den og den Art, at der kunde gøres saadanne Mirakler, som den højtærede Minister her søgte at faa Folk til at tro paa.

Med Hensyn til, hvilken der er den dyreste Kornordning, gør jeg opmærksom paa, at det har vi ført en lang Diskussion om ved en tidligere Lejlighed, og jeg beder ærede Medlemmer, som interesserer sig for at grave det op, om at se efter dér. De ved meget vel, at den paagældende Kornlovs Dyrhed er konstateret ved en Række Skrivelser og Undersøgelser, som er fremkommet, efter at Indenrigsminister Berg havde overtaget Administrationen, Forhold, som jeg ikke har været i Stand til at kontrolere, men som delvis synes at stamme fra forskellig Vurdering af Korn til forskellige Tider, forskellig Vurdering af Lagre til forskellige Tider, en Difference, man ikke har kunnet faa Klarhed over før, alt sammen Ting, som gør, at man slet ikke kan sige, at det er denne Lov, der har kostet det og det Beløb. Jeg har ikke det mindste imod at erkende, at der muligvis kan have været en Ordning tidligere, der er dyrere end den nuværende af